

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

378. Quem Ordine[m] habere debeat Coadjutor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

CAPUT QUINTUM.

De qualitatibus requisitis in Coadjutore.

Questio 375. Quas in genere habere debeat qualitates Coadjutor?

Respond. Requiritur, ut Coadjutor sit idoneus & habilis ad supplendum defectum Coadjuti, peragendumque munus beneficio incumbens, & habeat qualitatem in ipso Coadjuto de natura beneficii jure vel statuto requisitam. Remouch. 8. n. 6. citans Selv. de benef. p. 2. q. 4. & Rotam decis. 347. n. 3. p. 3. divers. Paris. de resign. l. 7. q. 20. a. 16. Ventrigl. tom. 2. annor. 13. n. 46. Castrop. tract. 13. d. 1. p. 9. n. 11. ubi ex Abb. in c. consultationibus. de cler. agrot. qualitates, quas Coadjutor habere debet sunt, quas beneficium ad sui administrationem ex postulat. Gonz. gl. 5. §. 9. n. 6. ubi: in Coadjutore requiritur eadem aetas, idoneitas & sufficientia, quae requiritur in alio quovis titulari. Idque juxta Trident. sess. 25. c. 7. in fine. sic Coadjutor debet habere qualitates requisitas ad obtinendam praebendam exemplo resignatarii. Barbof. jur. eccl. l. 3. c. 10. n. 88. sic Coadjutor dandus Episcopo debet habere omnes qualitates, quas jus requirit in Episcopo. Card. Tusch. lib. c. concl. 402. n. 9. Barbof. loc. cit. Paris. loc. cit. n. 14. & 15. sic Coadjutor debet esse constitutus in ea aetate quam beneficium requirit. Barbof. loc. cit. citans Campanil. in divers. jur. can. rubric rub. 67. c. 6. n. 10. Squillante de privileg. cler. c. 4. n. 79. & c. quod tamen recte monet Remouch. c. 8. n. 7. intelligendum, in quantum Coadjutor deputatur in spiritualibus. Pro his tamen, & sequentibus observandum, quod nihilominus summi Pontifices soleant quandoque in gratiam magnorum Principum etiam minoribus Coadjutorias cum futura successione concedere, etsi nec qualitates Episcopales aut abbatiales habeant; neque manifesta utilitas vel necessitas talis ecclesia particularis concurrant. Engels ad rit. de cler. agrot. n. 7.

Questio 376. An igitur dictae qualitates requirantur in Coadjutore actu tempore concessionis Coadjutoriae?

1. Respond. primò de Coadjutoris temporalibus, quae Vicariae sunt, danturque ad supplendum ministerium, & officium, quod propriarius exercere non potest, necessariò Coadjutor habere debet actu omnes qualitates necessarias ad ministerium & officium de facto exercendum; cum illae Coadjutoriae non tam sint beneficii quam officii. Castrop. loc. cit. de Coadjutoris verò perpetuis cum futura successione

2. Respondet Remouch. cit. c. 8. n. 6. absolute & in genere requiritur, ut actor habeat, vel saltem potentia intra annum habiturus sit aetatem & qualitatem in Coadjuto de natura beneficii jure vel statuto requisitam. Pari modo loquitur c. 10. n. 16. ubi: qualitatium harum cognitio non venit ad litteram ita stricte capienda, ut mens Concilii easdem praecise requirat uti in Praelato, quin sufficiat illas inesse habitualiter, solum intra annum complea-

das. Verum descendendo ad particularia melius de hoc statuetur. Unde sic

Questio. 377. Qua aetate tempore concessionis Coadjutoriae requiratur in Coadjutore?

Respond. Dum passim AA. dicunt in Coadjutore requiri aetatem, quae requiritur ad obtinendum beneficium, respectu cujus datur Coadjutor, Ventrigl. Barbof. Gonz. l. cit. satis indicant, quod sicut eadem aetas requiritur actu tunc, quando quis obtinet tale beneficium Barbof. loc. cit. n. 89. citans Narbon. de aetate ad omni. act. human. requis. anno 30. q. 6. n. 4. sic quoque requiri eam actu in Coadjutore tunc, quando conceditur Coadjutoria. sic dum datur Coadjutor Episcopo, debet is habere annos 30. completos Castrop. loc. cit. habere eam 30. annos, non significat complevisse annum 29. & attigisse 30. & expresse Gonz. loc. cit. n. 6. ubi: si derur Episcopo Coadjutor, debet complevisse annum 30. pro quo citat Selv. de benef. p. 2. q. 4. n. 9. Abb. Jo. And. & c. quamvis contrarium sentiat Remouch. cit. c. 7. n. 5. & 6. dum ait: Coadjutores dantur personae praeserentes aetatem, qualitatem, doctrinam, ac idoneitatem, habitum ratione dignitatis, vel beneficii, vel saltem habitum, infra annum a data concessionis possint aetatem & alia requisita complevisse. Coadjutores scilicet Episcoporum attingent aetatem 30. annorum completorum infra annum. pro quo postremo citat Vallen. ad decretal. cit. de aetate praeserendi. n. 2. quod tamen dictum de Coadjutore Episcopi intelligendum, dum is est datus Coadjutor in spiritualibus. Si enim datus tantum in temporalibus, sufficit aetas 25. annorum ad exemplum Tutoris & Curatoris. Remouch. cit. c. 8. n. 7. citans Selv. de Benef. p. 2. q. 4. n. 4. sic in Coadjutore perpetuo parochi requiruntur 25. anni Gonz. Castrop. l. cit. Remouch. c. 7. n. 7. intellige, non tantum attingi, sed completi, sicut requiritur in parocho. Idem est de Coadjutoribus Abbatum, Praepositorum, Decanorum & aliorum jurisdictionem, aut curam animarum habentium, Remouch. loc. cit. sic Coadjutor Canonici ecclesiae Cathedralis debet habere annos 21. Castropal. loc. cit. citans Azor. Inst. mor. p. 2. l. 3. c. 2. q. 6.

Quest. 378. Quem ordinem habere debeat Coadjutor.

1. Resp. primò. Idem Ordo requiritur in Coadjutore, qui requiritur ad beneficium, respectu cujus datur Coadjutoria. Wamel. jur. Pontif. conf. 16. n. 2. Ventrigl. loc. cit. n. 46.

2. Resp. secundò Coadjutoriae temporales dari non debent nisi habentibus actu Ordinem, quem requirit beneficium administrandum juxta dicta quest. ante hanc ult. & uti id certum est in beneficiis parochialibus. fieri enim satis nequiret obligatio- nibus talis beneficii, si constitutus ad supplendum Coadjuti defectum nequiret administrare sacramenta. Castropal. loc. cit. p. 10. n. 42.

3. Resp.

3. Respond. Tertio in Coadjutoris perpetuis sufficit à Coadjutore tempore concessionis haberi habitu Ordinem, quem beneficium expostulat, siue sufficit, ut intra annum ad illum Ordinem promoveri valeat. Castropal. loc. cit. p. 9. n. 11. Ventrigl. loc. cit. Barbof. jur. eccl. l. 3. c. 10. n. 90. citantes Garciam de benef. p. 4. c. 5. in addit. n. 170. (vel ut Castropal. l. 42.) Paris. de resign. l. 4. q. 9. n. 19. Gonz. loc. cit. n. 90. ubi sufficit, quòd Coadjutor tempore gratia sit in legitima ætate, ut promoveri valeat ad Ordinem requisitum pro tali beneficio, ad quod conceditur Coadjutoria, quamvis tunc ordinatus non sit. Rationem etiam solent dare hanc, quòd non sit amplius expostulandum in Coadjutore quàm in ipso proprietario; sufficit autem hunc seu intitulatum & obtinentem beneficium posse intra annum ab obtento beneficio suscipere dictum Ordinem. Castropal. loc. cit. Proceduntque hæc ipsa in ecclesia, ubi Canonicus vigore particularis statuti tenetur esse actu sacerdos tempore promotionis; adhuc enim sufficit Coadjutorem talis Canonici habere clericatum & legitimam ætatem ad Ordinem requisitam, ita ut intra annum possit promoveri Barbof. cit. c. 10. n. 78. Ventrigl. loc. cit. n. 47. citantes Garc. ubi ante. Caputaq. decis. 127. n. 1. & 2. quin & ne quidem tenetur Coadjutor se facere promoveri ad dictum ordinem, dum Coadjutor non vult, ut Coadjutor inserviat; cum tunc non inserviat, ad modum, quo habens curam animarum non actu sed habitu tantum, non tenetur facere se promoveri intra annum. Ventrigl. loc. cit. Barbof. loc. cit. n. 79. citantes Garciam ubi ante. Et hæc quidem secundum sententiam communem, ut inquit Castropal. loc. cit. Verumtamen distinguit ipse loc. cit. p. 10. n. 42. ita, ut procedat in Coadjutoris perpetuis respectu dignitatum vel canonicatum cathedralium curam animarum non habentium: non verò procedat in Coadjutoris respectu dignitatum aut beneficiorum habentium curam animarum; de his enim inquit: si Coadjutor sit beneficii curam animarum habentis, existimo, constitui debere actu sacerdotem, neque sufficere, ut intra annum ordinetur; quia hujusmodi Coadjutor datur,

ut per se sacramenta ministret, quæ absque sacerdotali ordine ad ministrari nequeunt. Neque aut, ob stare adductam rationem, quòd ipse proprietarius, etiam curatus obligatus non sit tempore obtentionis habere ordinem illum; quia is non obligatur intra annum possessionis beneficio deservire per se, sed sufficiat deservire per alium; Coadjutor verò à die suscepta Coadjutoria obligetur deservire per se; quia non debet dari Coadjutor Coadjutoris &c. Canonicatus etiam simplex administrari possit per annum à clerico in minoribus constituto, adeoque & à Coadjutore non initiato Ordinibus sacris. Contrarium tenente Parisio loc. cit. ubi expressè: etiam in beneficiis curatis & dignitatibus curam animarum habentibus Coadjutoria potest concedi non sacerdoti, dummodo sit in ea ætate, in qua possit intra annum ascendere ad sacerdotium. pro quo citat Rotam coram Guido bona 10. Maj. 1551. in una Oxoniens. archidiaconat. Caputaq. decis. 127. l. 1.

4. Resp. Quarto Coadjutor Canonici, aut dignitatis non curata, habentis tamen annexum Ordinem, casu quo obligatus est pro Coadjutor inservire (secus est, si ad hoc obligatus non est) tenetur sicut ipse intitulatus, seu proprietarius intra annum suscipere Ordinem illi præbendæ aut dignitatis annexum. Castrop. cit. p. 10. n. 2. dicens ab hæc sententia securam non recedendum. Rationem dat, quòd ex Coadjutoria accepta obligetur non solum satisfacere Coadjuto, si non inserviat, sed obligetur ad serviendum; sed quòd alias ecclesia non esset satis provisa; servitium verò præbendæ habentis annexum Ordinem non possit exerceri sine tali Ordine; ideo si quidem præbendæ annexum habeat ordinem, quia servitium illius illum Ordinem exigit. Unde jam ait, leves esse in contrariis rationes; nempe quòd hæc suscipiendi ordines obligatio annexa sit præbendæ, non servitio; sed quòd servitium præbendæ exerceri possit, quin actus ordinis exercetur. Item quòd Coadjutor ad solam causativam obligationem teneatur, hoc est, ita teneatur, ut si servitium omittat, non satisfaciatur Coadjuto; non verò teneatur ad obligationem præcisam.

CAPUT SEXTUM.

De Officio & obligatione Coadjutoris.

Quæstio 379. Quodnam sit officium Coadjutoris.

R Esp. Coadjutoris Episcopo vel alteri Prælato aut Rectori propter senium, aut infirmitatem assignari duo sunt officia & obligationes; videlicet primò, ut Prælati seu Rectoris curam gerat; deinde curam ecclesiæ in iis, quæ pertinent ad officium Prælati, cui datus Coadjutor. Layman. in c. ex parte. de cler. egrot. n. 2. Sic officium Coadjutoris Episcopi est omnia episcopalia exercere, si est consecratus Episcopus, & humiliter facere, quæ non potest Episcopus. Barbof. jur. eccl. l. 1. c. 15. n. 52.

Quæstio 380. An teneatur Coadjutor deservire & supplere pro Coadjuto?

R Esp. primò, si Coadjutor de facto non deserviat, aut juvet Prælatum in supportandis oneribus, non propterea irritabitur aut minus subsistet gratia Coadjutoria; cum pro illa sustinenda sufficiat justificare causas, ob quas ea concessa nempe necessitatis, aut utilitatis ecclesiæ, ne scilicet illa propter impedimentum Prælati detrimentum patiat. Remouch. c. 13. n. 2. Unde jam etiam illud inferri videtur, Coadjutorem vi Coadjutoria assumptæ præcisè non teneri inservire actu, si de hoc nihil in concessione Coadjutoria expressum; vel etiam, si concessa cum clausula, ut possit inservire. id enim non tam obligationem quàm liberam potestatem inserviendi pro Coadjuto importat. Navar. cons. de cler. egrot. n. 3. & 4.